706/04

Den 27. september 2004 blev i sag nr. 62.599:

xxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xx xxxx xxxxxxxxx
xxxx xxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, påstår selskabet pligtig til at genoptage hans sag.

Selskabet har afvist at genoptage sagen under henvisning til, at der ikke er sket en forværring af klagerens tilstand, siden sagen blev afgjort af selskabet med en udbetaling af erstatning svarende til en méngrad på 15 %.

Det fremgår af sagen, at klageren den 7/6 1986 fik revet sit korsbånd i højre knæ over under en håndboldkamp. Klageren blev ikke opereret, men blev hjemsendt med to krykkestokke og med besked om foreløbig at skåne knæet. Efter vedvarende instabilitet i knæet fik han under en operation den 6/5 1987 foretaget en plastisk forstærkning af det indvendige sideledbånd og fjernet den indvendige båndskive, som var læderet. Efter udskrivning og genoptræning fandtes tilstanden tilfredsstillende.

I skrivelse af 29/3 1988 til klageren meddelte selskabet, at det havde fastsat hans méngrad til 10 %, og at sagen ville blive genoptaget omkring den 1/4 1990. Efter modtagelse af invaliditetsattest den 10/5 1990 meddelte selskabet i skrivelse af 27/6 1990, at klagerens tilstand ikke var ændret, hvorfor der ikke var grundlag for udbetaling af yderligere invaliditetserstatning. I skrivelse af 9/7 1990 meddelte selskabet, at sagen på kla-

gerens anmodning ville kunne genoptages, hvis der lægeligt kunne dokumenteres en forværring inden for de næste tre år.

I skrivelse af 25/1 1994 meddelte klageren, at han fortsat var under lægelig behandling for følgerne af ulykkestilfældet den 7/6 1986, og at han den 6/7 1994 skulle til undersøgelse på det lokale sygehus. Efter modtagelse af ny invaliditetsattest den 19/9 1994, meddelte selskabet i skrivelse af 7/10 1994, at det havde ændret den samlede invaliditet som følge af ulykkestilfældet til 15 %.

Efter fornyet henvendelse fra klageren den 4/1 1996 om genoptagelse af sagen og efterfølgende undersøgelse hos en speciallæge, blev sagen den 25/3 1996 forelagt for Arbejdsskadestyrelsen. I udtalelse af 25/6 1996 fremgår det, at Arbejdsskadestyrelsen vurderede klagerens méngrad til 15 %, og at der var lagt vægt på, at klageren havde "følge af korsbånd- og menisklæsionen i form af sideløshed, instabilitetsklager, udtalt skurren og begyndende slidgigt med risiko for forværring".

På baggrund af udtalelsen fra Arbejdsskadestyrelsen fastholdt selskabet sin vurdering af invaliditetsgraden på 15 %.

I skrivelse af 22/8 2003 anmodede klageren om fornyet vurdering af invaliditetsgraden. Klageren begrundede anmodningen med, at en røntgenundersøgelse af knæet på det lokale sygehus havde vist en forværring af knæets tilstand. Dette blev i skrivelse af 2/9 2003 afvist af selskabet under henvisning til, dels at sagen var forældet, dels at den var afgjort af Arbejdsskadestyrelsen med bindende virkning for begge parter.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og har i skrivelse af 4/11 2003 til nævnet anført, at han den 23/10 2003 har fået foretaget kikkertundersøgelse i højre knæ, hvor der blev konstateret en væsentlig forværring af skaden, som ikke kan afhjælpes ved et operativt indgreb. Klageren finder det urimeligt, at selskabet ikke vil genoptage sagen, når det har været kendt af begge parter, at knæets tilstand ville blive forværret med tiden.

Efter indbringelse af sagen for nævnet har selskabet foranlediget en undersøgelse af klagerens knæ hos en speciallæge. Af speciallægeerklæringen udarbejdet den 18/1 2004 fremgår bl.a.:

"**Resumé:**

Juni 1986 vridtraume mod højre knæ. Efterfølgende påvises udtalt medical collateral ligamentlæsion og forreste korsbåndsruptur. Der foretages opstramning af det mediale ligament og samtidig delvis fjernelse af mediale menisk. Udvikler i efterforløbet ret udtalt artrose. Får i 1996 tilkendt méngrad 15 %. Har nu tiltagende løshedsfornemmelse, igangsætningsbesvær og smerter. Der er ved kikkertundersøgelse påvist ret udtalte degenerative forandringer både medialt, lateralt og også lettere forandringer femuropatellart.

Konklusion:

Sekundær artroseudvikling i højre knæ efter korsbåndsskade og menisklæsion. Skaderne i knæet vil i løbet af få år blive alloplastik-krævende."

Efter modtagelse af speciallægeerklæringen har selskabet i skrivelse af 2/2 2004 til nævnet redegjort for afslaget på genoptagelse af sagen således:

"Under henvisning til de nyeste oplysninger i sagen, må vi fastholde, at der ikke er grundlag for at genoptage sagen, da der ikke er fremkommet oplysninger som indikerer en forværring af skadelidtes tilstand.

…

Vi skønner, at méngraden på 15 % dækker det mén som skaden fra 7. juni 1986 har påført skadelidte.

Og udsigten til indsættelse af et kunstigt knæled danner ikke grundlag for at betale yderligere invaliditetserstatning. Et velfungerende kunstigt knæled giver i henhold til Arbejdsskadestyrelsens méntabel en mengrad på 10 %.

Men skulle indsættelsen af et kunstigt knæled vise sig, at blive dårligt fungerende, er vi indstillet på, at vurdere sagen igen og tage stilling til om der er grundlag for at genoptage sagen."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke på det foreliggende grundlag har godtgjort, at der er sket en forværring af knæets tilstand, som kan begrunde yderligere erstatning for varigt mén som følge af uheldet den 7/6 1986. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at genoptage sagen som sket, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen